

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Cimișlia din 22 februarie 2022 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 11 august 2022, declarat de avocatul Vladislav Jian, în numele inculpatului

Cojocarul Anatolie xxxx,

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătorei Cimișlia din 31.12.2020 în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b), 320¹, 84 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>19.05.2021 – 22.02.2022,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>25.03.2022 – 11.08.2022,</i>
<i>instanța de recurs ordinar:</i>	<i>04.11.2022 – 20.01.2023.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cimișlia din 22 februarie 2022, Cojocarul Anatolie a fost condamnat în baza art. 360 alin. (2) Cod penal la 2 ani închisoare, art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 ani închisoare și art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, *cu includerea parțială a pedepsei executate*, aplicate conform sentinței Judecătorei Cimișlia din

31.12.2020, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 22.02.2022.

Acțiunea civilă înaintată de către Cojocaru Viorica și Cojocaru Viorel privind încasarea prejudiciului material, a fost admisă în principiu.

De la inculpat s-a încasat prejudiciul moral în beneficiul Vioricăi Cojocaru în mărime de 100.000 lei și lui Cojocaru Viorel în sumă de 50.000 lei.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 320 lei,

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Cojocaru Anatolie, la 03 noiembrie 2020, orele 15:20, aflându-se în domiciliul amplasat în or. XXXX str. XXXX, domiciliu comun al său și al fostei soții, Cojocaru Viorica, născută la XXXX, cu care a divorțat la 18.08.2016, conștientizând caracterul ilicit al acțiunilor sale intenționate, având scopul de a limita libertatea victimei Vioricăi Cojocaru și anume de a o lipsi de libertatea de circulație, aflând despre intenția ultimei de a pleca peste hotarele Republicii Moldova, împreună cu fiul lor minor, Cojocaru Viorel, XXXX a.n., de pe dulapul pentru albituri a sustras pașaportul cetățeanului Republicii Moldova cu seria și nr. XXXX, eliberat la 04.10.2017 pe numele Cojocaru Viorica, născută la XXXX, pașaportul cetățeanului Republicii Moldova cu seria și nr. XXXX, eliberat la 19.04.2019 pe numele Cojocaru Viorel, născut la XXXX și pașaportul cetățeanului Republicii Moldova cu seria și nr. XXXX, eliberat la 19.02.2015 pe numele Văscăuțanu Maria, născută la XXXX, pe care le-a tăinuit în sertarul unui pat în care el își păstra hainele personale.

Tot el, la 08 noiembrie 2020, orele 04:00, aflându-se la domiciliul amplasat în or. XXXX str. XXXX, domiciliu comun al său și al fostei soții Cojocaru Viorica, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, îndreptate la săvârșirea actelor de violență asupra membrilor familiei, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestor urmări, în timp ce Viorica Cojocaru se afla la terasa amplasată în curtea gospodăriei, unde prepara mâncare, s-a apropiat din spate de Cojocaru Viorica și i-a aplicat o lovitură cu un obiect dur neidentificat în regiunea capului, după ce a apucat-o cu o mână, iar cu cealaltă mână o lovea în cap, târând-o de păr până la holul casei de locuit, unde a doborât-o jos, s-a poziționat deasupra ei immobilizând-o cu piciorul și prelungea să-i aplice lovituri cu obiectul dur în cap și alte regiuni ale corpului. În timp ce el o agresa fizic pe Cojocaru Viorica, fiul lor minor, Cojocaru Viorel, născut la XXXX, trezindu-se de la gălăgie, conștientizând cele întâmplate, a început a striga la Cojocaru Anatolie, cerând să n-o agreseze pe Cojocaru Viorica, din care motiv Cojocaru Anatolie, a ieșit din casă în curte. Ulterior, după ce Cojocaru Viorica, fiind ajutată de Cojocaru Viorel să se ridice, a ieșit împreună cu acesta din casă, Cojocaru Anatolie i-a întâlnit lângă pragul casei, unde, în prezența lui Cojocaru Viorel a prelungit să-i aplice Vioricăi Cojocaru lovituri cu pumnii în regiunea capului, iar când Cojocaru Viorica împreună cu Cojocaru Viorel au fugit până la poarta gospodăriei, în timp ce Cojocaru Viorica încerca să deschidă poarta, Cojocaru Anatolie a apucat-o cu mâna de păr din spate și o lovea cu capul de poarta din metal, după ce Cojocaru Viorica totuși a reușit să se rupă din mâinile agresorului și împreună cu Cojocaru Viorel au ieșit în stradă, unde au început a striga, solicitând ajutor. În urma

acțiunilor violente ale lui Cojocaru Anatolie, Vioricăi Cojocaru i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de fractură a ulnei antebrațului stâng în treime distală, plăgi multiple pe cap, antebrațe, echimoze pe corp, excoriație pe cotul drept, care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXXX, au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unor corpuri dure-contondente, condiționează dereglare a sănătății pe timp lung și se califică ca vătămare corporală medie.

Tot el, la 08 noiembrie 2020, orele 04:00, aflându-se la domiciliul amplasat în or. Cimișlia str. XXXX, domiciliu comun al său și al fostei soții Cojocaru Viorica, în care locuiește și fiul lor minor Cojocaru Viorel, născut la XXXX, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate îndreptate la săvârșirea actelor de violență asupra membrilor familiei, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, urmărind scopul impunerii voinței sale și controlului personal asupra lui Cojocaru Viorel, conștientizând faptul că ultimul este martor al acțiunilor agresive față de fosta soție Cojocaru Viorica, solicitând întreruperea acestor acțiuni ilicite, nu a reacționat la solicitările lui Cojocaru Viorel de a nu o agresa pe mama lui, ci dimpotrivă, înțelegând cu certitudine că aceste acțiuni vor avea un impact negativ asupra minorului Cojocaru Viorel, după ce Cojocaru Viorica împreună cu Cojocaru Viorel au ieșit din casă în curte, i-a întâlnit lângă pragul casei, unde, în prezența lui Cojocaru Viorel a prelungit să-i aplice Vioricăi Cojocaru lovituri cu pumnii în regiunea capului, iar când Cojocaru Viorica împreună cu Cojocaru Viorel au fugit până la poarta gospodăriei, în timp ce Cojocaru Viorica încerca să deschidă poarta, Cojocaru Anatolie a apucat-o cu mâna de păr din spate și o lovea cu capul de poarta din metal. În așa mod, acțiunile intenționate ale lui Cojocaru Anatolie au cauzat lui Cojocaru Viorel un nivel înalt de traumatizare, stres posttraumatic, caracterizat prin incapacitatea de a se simți în siguranță, sentiment de pericol permanent, instabilitate emoțională și vulnerabilitate înaltă la situații neprevăzute, precum și anxietate mărită și frică de pericole inexistente.

Analizând cumulul de probe administrate, instanța a concluzionat că, inculpatul este culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute în baza art. 360 alin. (2) Cod penal - sustragerea și tănuirea documentelor importante ale persoanelor fizice, cu intenția de a limita libertatea persoanei, inclusiv libertatea de circulație, în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal – violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale și a sănătății și în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal și de faptul că inculpatul a săvârșit premeditat două infracțiuni mai puțin gravă și gravă, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante sau atenuante, că aceasta se caracterizează negativ la locul de trai, are antecedente penale nestinse pentru comiterea infracțiunilor similare (violența în familie), întreținere un copil minor, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin aplicarea pedepsei închisorii.

3. Avocatul Alexandr Curtev a declarat apel pe 04 martie 29022, solicitând

casarea sentinței în partea condamnării inculpatului pe art. 201¹ alin. (1) lit. b) și 360 alin. (2) Cod penal și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Apelantul a invocat că probele puse în baza învinuirii sunt insuficiente pentru a dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, prevăzute de art. 201¹ alin. (1) și 360 alin. (2) Cod penal.

Ori, în susținerea învinuirii, partea acuzării s-a bazat numai pe declarațiile părții vătămate Cojocaru Viorica, care urmează a fi apreciate critic deoarece nu au fost confirmate prin alte probe.

3.1. La 19 mai 2022, a declarat apel și avocatul Vladislav Jian, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), c) Cod penal la 3 ani închisoare, iar potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu încasarea despăgubirilor în beneficiul părților vătămate Cojocaru Viorica - 30.000 lei și Cojocaru Viorel - 20.000 lei.

Apelantul a invocat că organul de urmărire penală nu a administrat nicio probă care ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 360 alin. (2) Cod penal, iar concluziile în acest sens sunt bazate exclusiv pe presupunerile părții vătămate Cojocaru Viorica.

După cum rezultă din rechizitoriu, inculpatul se învinuiește de comiterea infracțiunii de violență în familie asupra fostei soții, Cojocaru Viorica, acțiuni care i-au provocat vătămarea medie a integrității corporale - art. 201¹ alin. (2) lit. c) CP.

La fel, se învinuiește că prin aceleași acțiuni, comise în același timp și în același loc, a săvârșit infracțiunea de violență în familie asupra fiului minor Cojocaru Viorel, prin intimidarea acestuia în scop de impunere a voinței - art. 201¹ alin. (1) lit. b) CP.

Astfel, fapta incriminată inculpatului, prin prisma art. 28 Cod penal constituie o infracțiune unică, care se califică conform dispoziției unei singure norme a legii penale și anume conform art. 201¹ alin. (2) lit. a) - săvârșite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei și lit. c) Cod penal.

Totodată, inculpatul nu a putut beneficia de dreptul de a solicita examinarea cauzei în procedură simplificată și reducerea cu 1/3 a pedepsei în legătură cu acest fapt - art. 364¹ alin. (8) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 11 august 2022, apelul avocatului Alexandr Curtev a fost respins ca nefondat, iar apelul suplimentar al avocatului Vladislav Jian a fost respins ca tardiv.

Instanța de apel a indicat că conform art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Din materialele cauzei se constată că sentința a fost pronunțată la 22 februarie 2022, iar apelul avocatului Curtev A. a fost depus la 04 martie 2022, deci în termen.

În același timp, potrivit art. 402 alin. (5) Cod de procedură penală dacă inculpatul declară apel în termen și își înlocuiește apărătorul, noul apărător, în termen de 15 zile de la data primirii de către parte a copieii apelului declarat, poate declara apel suplimentar pentru inculpat, în care poate invoca motive adăugătoare de apel.

Din materialele cauzei se atestă că la 27 aprilie 2022, avocatul Jian Vladislav a intervenit în proces în calitate de apărător al inculpatului, a făcut cunoștință cu

materialele cauzei penale și cererea de apel declarată de avocatul Curtev A., însă apelul suplimentar, în temeiul art. 402 alin. (5) Cod de procedură penală, a fost înaintată la 19 mai 2022, adică peste 22 zile din momentul în care a făcut cunoștință cu cererea de apel inițială, nesolicitând repunerea în termen.

În circumstanțele descrise, se va respinge cererea de apel suplimentară, declarată de avocatul Jian Veaceslav, ca tardivă, fiind depusă cu încălcarea termenului de înaintare a apelului suplimentar de 15 zile prevăzut de art. 402 alin. (5) Cod de procedură penală.

Referitor la recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratarea, alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale și a sănătății și stabilirea pedepsei penale de 5 ani închisoare, se atestă că apelantul nu a contestat sentința în această parte, din care motiv instanța de apel nu se va expune asupra temeiniciei și corectitudinii sentinței în partea menționată, considerând în acest sens că instanța în această parte a emis o hotărâre legală și întemeiată.

Totodată, vina inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 360 alin. (2), art. 201¹ alin. (1) lit. b) și art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, a fost dovedită integral prin probele anexate la materialele cauzei, care au fost cercetate atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, faptele lui conținând în întregime semnele calificative ale infracțiunilor incriminate, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă, asigurându-se restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

5. Avocatul Vladislav Jian a declarat recurs ordinar, solicitând casarea totală a deciziei menționate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul invocă că organul de urmărire penală nu a administrat absolut nicio probă care ar demonstra vinovăția inculpatului pe art. 360 alin. (2) Cod penal, concluziile fiind bazate exclusiv pe presupunerile părții vătămate Cojocar V.

După cum rezultă din rechizitoriu, inculpatul se învinuiește de comiterea infracțiunii de violență în familie asupra fostei soții, Cojocar Viorica, acțiuni care i-au provocat vătămarea medie a integrității corporale - art. 201¹ alin. (2) lit. c) CP.

La fel, se învinuiește că prin aceleași acțiuni, comise în același timp și în același loc, a săvârșit infracțiunea de violență în familie asupra fiului minor, Cojocar Viorel, prin intimidarea acestuia în scop de impunere a voinței - art. 201¹ alin. (1) lit. b) CP.

Astfel, fapta incriminată inculpatului, prin prisma art. 28 Cod penal constituie o infracțiune unică, care se califică conform dispoziției unei singure norme a legii penale și anume a art. 201¹ alin. (2) lit. a) - săvârșite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei, și lit. c) Cod penal.

Ori, instanța de apel nu a examinat cauza multiaspectual și obiectiv, ceea ce a dus la încălcarea drepturilor fundamentale ale acestuia și implicit la lipsa unui proces echitabil.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate

în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârii atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Mai mult, simpla trimitere la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dar fără a fundamenta contrarietatea relevanțelor din hotărârea contestată cu dispozițiile normelor citate, nu identifică, în mod rezonabil, nicio critică în aspectul că: „...organul de urmărire penală nu a administrat absolut nicio probă care ar demonstra vinovăția inculpatului pe art. 360 alin. (2) Cod penal, concluziile fiind bazate exclusiv pe presupunerile părții vătămate..., instanța de apel nu a examinat cauza multiaspectual și obiectiv, ceea ce a dus la încălcarea drepturilor fundamentale ale acestuia și implicit la lipsa unui proces echitabil” și nu echivalează cu un argument (*pct. 5. din decizie*).

Dacă ar proceda la examinarea recursului ordinar formulat de o asemenea manieră, instanța de recurs s-ar substitui autorului lui în invocarea argumentelor

privind eventualele erori de drept, fapt care ar echivala, neîntemeiat, cu un control din oficiu, care este impropriu procedurii recursului ordinar.

Pe lângă aceasta, conform art. 420 alin. (4), 427 alin. (2) Cod de procedură penală, nu poate fi atacată cu recurs sentința în privința căreia inculpatul nu au folosit calea apelului. În recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele specificate în recursul ordinar, că: „după cum rezultă din rechizitoriu, inculpatul se învinuiește de comiterea infracțiunii de violență în familie asupra fostei soții, Cojocaru Viorica, acțiuni care i-au provocat vătămarea medie a integrității corporale - art. 201¹ alin. (2) lit. c) CP. La fel, se învinuiește că prin aceleași acțiuni, comise în același timp și în același loc, a săvârșit infracțiunea de violență în familie asupra fiului minor, Cojocaru Viorel, prin intimidarea acestuia în scop de impunere a voinței - art. 201¹ alin. (1) lit. b) CP. Astfel, fapta incriminată inculpatului, prin prisma art. 28 Cod penal constituie o infracțiune unică, care se califică conform dispoziției unei singure norme a legii penale și anume a art. 201¹ alin. (2) lit. a) - săvârșite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei, și lit. c) Cod penal”, nu au fost invocate de avocatul Vladislav Jian și în apel, deci nu au niciun suport legal. Totodată, respingerea apelului avocatului Vladislav Jian ca tardiv, echivalează cu neutilizarea în genere a acestei căi de atac (pct. 3. - 5. din decizie).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce nu îndeplinește cerințele legale de conținut, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vladislav Jian, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 11 august 2022, în privința inculpatului Cojocaru Anatolie XXXX, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

